

1de Karel de Blauwerverkiezing werd een ware helletocht
Haringenaar Paul Vanwildemeersch is de beste blauwer

HARINGE - Haringe beleefde in de nacht van zaterdag op zondag een heroïsche blauwersnacht. Precies 45 smokkelaars trotseerden meer dan 5 uur lang de striemende regen, de modder, de diepe duisternis en de listen van 35 'kommiezen' om hun zak smokkelwaar intact over de 'schreve' te krijgen. Haringenaar Paul Vanwildemeersch toonde zich uiteindelijk de snuggerste blauwer, en hij werd zonder discussie laat in de nacht nog tot kletsnatte 11de 'Karel de Blauwer' gekroond.

De wolken hingen tot tegen de grond en het regende pijpestelen toen zaterdagavond in caf, 'De Vrede' te Haringe 45 moedigen de nacht werden ingestuurd om onder elkaar uit te maken wie de titel van 'Karel de Blauwer' zou verdienen. Onder hen een opgemerkte delegatie van de zeescouts van De Panne, maar ook de Chiro van Roesbrugge en zelfs een groep plaatselijke landbouwers trotseerden de blijkbaar allesbehalve goedgehumte weergoden. Hun opdracht luidde binnen de tijdslimiet van 5 uur een zak met 10 kg blauwerswaar via diverse controleposten aan weerskanten van de Frans-Vlaamse grens intact in het blauwerscaf, "d'Heybeke" af te leveren. Elke blauwer kreeg vooraf van de organiserende Kultuurgemeenschap een stafkaart van de streek, een controlekaart en een pak de goede raad mee.

Helletocht

"Een uitstekend blauwersweertje," mompelenden enkele authentieke overjaarse blauwers voor de start. "Het is stekedonker, de wind geeft alle geluiden eenzelfde onbestemde klank en die gietende regen houdt zelfs de meest hardnekkige douaniers binnen."

Maar enkele honderden meter verder al joegen de eerste kommiezen-van-,,n-nacht de horde blauwers al de velden in, en startte voor de 45 smokkelaars een heuse helletocht. Vloekend over hobbelige aardappelvelden, schuivend door het natte bietenloof, haperend aan prikkeldraden, schuilend in natte grachten of sluipend in de hoge maïsvelden probeerden ze over de grens te geraken. Via een erg wankel noodbrug over de flink gezwollen IJzer en langs hagen en knotwilgenrijen bereikten de meesten druipnat de 'Haezepoel', een Frans restaurant met Vlaamse naam Hondshoote. Daar werd een eerste balans opgemaakt. Enkele 'zondagsblauwers' hadden er toen al de brui aan gegeven, anderen hadden gekozen voor de gemakkelijke hoofdweg, maar meteen ook voor een zekere ontmoeting met de kommiezen. De hoofdmoot echter arriveerde door de velden. Sommigen leken dampende modderklompen, anderen konden zelfs hun ondergoed uitwringen en velen droegen de sporen van contacten met de kommiezen of onverwachte hindernissen. En iemand moest na een rush door een prikkeldraad met een gapende hoofdwonde worden afgevoerd, en een paar anderen droegen nog duidelijk de geur van hun sluiptocht door een pas bemest veld. Maar de meesten toonden zich na een korte rustpauze en een warme 'koffie met' opnieuw mans genoeg om de terugweg aan te vatten. Risico's werden daarbij niet geschuwd en een klein groepje zwom bij Roesbrugge zelfs de IJzer over om aan jagende douaniers te ontsnappen.

Sportief

Het was omstreeks één uur toen de eersten met hun blauwerswaar in "d'Heybeke" arriveerden. Bij een dampende pot soep werden de eerste ervaringen uitgewisseld en de controlekaarten vergeleken. Niemand van de deelnemers was zonder kleerscheuren voorbij de duidelijk goed voorbereide douaniers geraakt, en omdat twee blauwers slechts ,,n strafknip gekregen hadden, moest een schiftingsvraag de beste blauwer van het jaar aanduiden. Haringenaar Paul Vanwildemeersch toonde zich de beste schatter, en hij kreeg de blauwersstok. Bert Decrock uit Reningelst werd tweede en Bruno Vanexem uit Haringe derde.

Jacques Delerue, vorig jaar nog winnaar maar deze keer verantwoordelijk voor de organisatie, toonde zich na afloop moe maar heel tevreden. "De slechte weersomstandigheden maakten het

dit jaar zowel blauwers als douaniers uiterst moeilijk. Maar het spel werd heel sportief gespeeld, en we kregen een verdiende winnaar. Omdat iedereen ondanks het slechte weer toch blijkbaar genoten heeft van de tocht door de nacht, gaan we volgend jaar op delfde weg verder. Wel moeten we overwegen om de zaak organisatorisch nog breder uit te bouwen, want dit jaar moesten we inschrijvingen weigeren. R.H.>>

Stef Ryon
september 1992